

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

In illud Matthæi, Cum ieunatis, nolite fieri sicut hypocritæ tristes, &c. Et
de hypocrisi. Sermo VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](#)

In illud Matthæi, Cum ieunatis, nolite fieri sicut hypocritæ tristes, &c. Et de hypocrisi. Sermo VII.

Vbi Deus Dominum mutauit in patrem, voluit charitate magis quam potestate regnare, & amari maluit, quam timeri: paterno monuit affectu: ne quid nobis de labore iustissimo deperiret. Euangeli-
Matt. 6. sta sic ait: *Cū ieunatis, nolite fieri sicut hypocritæ tristes: extermiant enim facies suas, ut videatur ab hominibus ieunantes. Amen dico vobis, perceperunt mercedem suam. Hypocrisis subtile malum, secretum virus, venenum latens, virtutum fucus, tinea sanctitatis. Aduersa omnia nititur virib⁹ suis armis suis, pugnat, impugnat palā: vnde & cauentur tā facile, quam videtur. Hypocrisis secura simulat, fallit prospera, curiosa mētitur, & crudeli arte virtutes truncat macrone virtutum: ieuniū ieunio perimit, oratione orationem euacuat, misericordiam miseratione prostermit. Hypocrisis cognata febris frigido populo propinat ardorē. Quod corporibus est hydrops, hypocrisis animabus: hoc est hydrops bibendo sitit, hypocrisis ineptiata sitit. *Exterminant enim facies suas, ut videantur hominibus ieunantes.* Hypocrisis dum cupid captiuare oculos, oculis fit ipsa captiva. *Exterminant enim facies suas.* Et si facies exterminant, ornamentum corporis quod manebit? Verè sicut Dominus dixit: Si lumen quod in te est, tenebræ sunt: ipsæ tenebræ quantæ erunt? Hypocrita, sit licet tibi facies inculta, neglecta curis, tristis vultus, exterminat⁹ aspectus, nec ab hominibus inuenisti laudem: & apud Deum fructū ieunij perdidisti. Hypocrita, elaborasti ieuniis: vt labor tibi ieunij nō prodesset. Hypocrita abstinentiæ fluctus intrasti, cōtinentiæ concendiasti vndas, enatasti ieunij pelagus, & in ipso portu ieunij naufragasti: quia non compa-
 rasti*

raſti lucrum, sed mercatus es vanitatem, qui de Dei
credito humanum negotium perfecisti. Hinc est quod
Deo redditurus es rationem, qui ab hominibus per-
cepisti miseræ fraudis usuram. Fratres fugiendum est
virus, pestilentia cauenda, quæ de remediis creat mor-
bos, cōficit de medicina languorem, sanctitatem ver-
tit in criminē, placationē facit reatum, generat de propi-
tiatione discrimen. Hypocrismus qui fuderit, vincit: qui
incurrerit, cadit. Fugiamus hypocrismus, fugiamus fra-
tres: sit nostrum de simplicitate ieunium, de innocé-
tia sit sanctum, de puritate purum, de synceritate syn-
cerum, sit hominibus occultum, ignotum diabolo,
Deo notum. Thesaurum qui non abscondit, prodit:
virtutes proditæ non manebunt. Virtutes sicut predi-
tores suos deserunt: sic suos instant custodire custo-
des. Ergo ieunium quod contra vitia prima virtus
est nobis, in arce pectoris collocetur: quia illo in in-
terioribus præsidente, vitia nos quatere in exteriori-
bus non valebunt. Hoc Christus, ut Christianus ha-
bere possit, hortatur cum dicit: *Tu autem cum ieunias,*
vng caput tuum: & faciem tuam laua, ne videaris homi-
nibus ieunans: sed patri tuo qui est in abscondito, & pa-
ter tuus qui videt in abscondito, reddet tibi. Cum dicit,
vng caput tuum, & faciem tuam laua: ut non coma
capitis illecebrosa redunder ynguero, serius magister
iniungit: neque faciem nitescere solito vult lauacro:
sed habitu prandentis vult celari ieunium Christia-
*no, quia Christianum vendicare non vult artifici mœ-
rore ieunium. Sed ad cœpta redeamus. *Vnge caput*
tuum, & faciem tuam laua: ne videaris ab hominibus ieu-
nans, sed patri tuo, qui est in abscondito. Sic non volup-
tuosos indulget aspectus, sed vultus qui simulantur,
excludit: facies mœrore deiecta inuitat famam, non ie-
unium voluntarium proficeret. Si vult; quare tristis?*

Si non vult , iejunus quare ? Meritò tali pœna viuit,
qui sibi facit de virtute vitium , mendacium de ve-
ritate , de mercede stipendum, de remissione pecca-
tum. Agricola si non impresserit cultrum : si fulcum
non defoderit : si non exciderit sentes : si gramina
non euulserit : si in tuto semina non locarit : sibi
mentitur , non terræ : nec terræ facit damnum , sed
sibi non facit fructum: & ita se vacuat, ita decipit, im-
pugnat ita, qui terræ manu fallaci mentitur. Quid fa-
ciet? quid habebit? quid inueniet? qui Deo, esuriente
carne, hypocrisi luxuriante, mentitur? quia agricolæ
fecimus inentionem, sciat ille sustinere se laborem in-
cassum, se nihil habiturum : qui premens iejunij ara-
trum , & abscondens gulæ gramina , atque eradicans
luxuriæ sentes, misericordiæ semina nulla iactauerit.
Hoc Dominus aperire voluit, qui de iejunio docens,
mox ista subiecit; *Nolite thesaurizare vobis thesauros in*
terra, ubi ærugo & tinea demolitur: & ubi fures effodiunt,
& furantur. Sed thesaurizate vobis thesauros in cælo: ubi
neque ærugo, neque tinea demolitur, & ubi fures nō effodiūt,
nec furantur. Quid tam paternum? quid sic veniens de
amore? quod tam prouidum de charitate consilium?
nihil tibi perire vult , qui tua in thesauris cœlestibus
vult reponi. Quam securus dormit, qui Deum suorum
meruit habere custodem , quam nescit curas , quam
deponit angores, quam non est anxius, quam seruo-
rum caret fastu , qui sua patri seruanda committit.
Quomodo paterna seruat affectio , timor non potest
sic seruare seruulis:pater cū dat sua filiis, non minuit
commendata filiorum. Quid sit pater, nescit: nescit se
filium, qui non credit patri. Tineam non excludunt
claustra, sed claudunt, & generant , non repellunt: ru-
biginem nutriunt seruata, non vitant : quia quod de
re nascitur, non vitatur. Vbi est necessitas, fures deesse

non

non possunt. Qui ergo inter tineas, rubiginē, fures, sua ponit: exponit quæ sua sunt, non reponit. Sicut de vestimento rinea, rubigo de metallo, de necessitate fures nascuntur: ita de diuitiis auaritia, cupiditas de quæstu, de habendo habendi ardor acquiritur. Qui ergo vult auaritiam vincere, diuitias proroget, non reponat. Præmittamus fratres thesauros nostros in cœlum, sint vectores pauperes, qui possunt sinu suo quæ nostra sunt ad superna portare. Nemo de fraude dubitet baiulorū: tua est ista transuictio, per quā nostra ad Deum Deo fideiuictore portantur, cui est omnis honor & gloria, virtus & imperium, & gratiarum actio in omnia sœcula sœculorum, Amen.

De ieiunio, & eleemosyna, Sermo VIII.

Governator prudens à littore cum nauim soluit, cum mare transiturus intrat fluctus, domus, patriæ, coniugis, pignorū, curas deponit, & ita totus mēte, corpore, sensu, nauticis laboribus occupatur, ut & fluctuum possit superare discrimina, & stationem lucrosi portus periculi victor intrate: Sic nos fratres ingressi iter abstinentiæ, ieiunij pelagus, quadragesimæ viâ, nauim corporis nostri soluamus à littore mūdano: secularis patriæ renūciemus curis: in crucis arbore tota mētis vela tēdamus: virtutū funibus, sapiētiæ remis: gubernaculis disciplinæ, nauigij nostri muniamus incessū, & subducti terris speculemur cœlū: ut ducatu signorū cœlestiū inter liquidos calles latentis viæ inoffēsū tramitē tenere possumus: ac si gubernātē Christo, flāte Spiritu sācto, euictis voluptatū spumis, superatis vitiorū fluctibus, decursis criminū procellis, trāsuectis scopolis peccatorū, atq; omniū delictorū naufragiis euitatis, Paschē portū, lucrū vite, gaudia resurrectionis intremus. Verum quia per campos nudos,